

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 74/18
Люксембург, 31 май 2018 г.

Решение по дело C-251/17
Комисия/Италия

За това, че е забавила изпълнението на правото на Съюза в областта на събирането и пречистването на градските отпадъчни води, Италия е осъдена да заплати еднократно платима сума от 25 милиона евро и имуществена санкция в размер на над 30 милиона евро за всяко шестмесечие забава

Съдът вече е констатирал неизпълнение на задължения от страна на Италия за първи път в решение от 2012 г.

С решение от 19 юли 2012 г.¹ Съдът постановява, че като е пропуснала да предприеме всички необходими мерки, за да гарантира, че 109 агломерации, намиращи се на италианска територия, са оборудвани според случая със системи за събиране на градските отпадъчни води и/или със системи за пречистване на градските отпадъчни води, отговарящи на предписанията на Директива 91/271², Италианската република не е изпълнила задълженията си съгласно посочената директива.

След като приема, след изтичане на определения срок на 11 февруари 2016 г., че Италия все още не е предприела всички необходими мерки, за да се съобрази с решението от 2012 г., Комисията предявява втори иск пред Съда за установяване на неизпълнение на задължения срещу тази страна с искане за налагане на периодични имуществени санкции.

В днешното си решение Съдът констатира, че към целевата дата 11 февруари 2016 г., **Италия не е предприела всички необходими мерки за изпълнение на решението от 2012 г.**, за да спази задълженията си съгласно Директивата.

Съдът приема, че освен че е продължило почти шест години, неизпълнението на задължения от Италия е особено тежко, доколкото липсата или недостатъчният брой на системи за събиране или пречистване на градските отпадъчни води може да доведе до увреждане на околната среда. Съдът посочва по-специално че броят на агломерациите, за които към датата на съдебното заседание³ Италия не е предоставила доказателство за съществуването на системи за събиране и пречистване на градските отпадъчни води в съответствие с Директивата (74 агломерации) е значителен, макар този брой да е намален в сравнение с решението от 19 юли 2012 г. (109 агломерации към тогавашния момент). Освен това Съдът подчертава, че привеждането в съответствие на системите за събиране и вторично пречистване на градските отпадъчни води в някои агломерации с разпоредбите на Директивата е трябвало да бъде направено най-късно до 31 декември 2000 г.

При тези условия Съдът намира за целесъобразно да осъди Италия да заплати към бюджета на Европейския съюз **периодична имуществена санкция в размер на 30 112 500 EUR за всяко шестмесечие забава** при въвеждането на необходимите мерки, за да се съобрази с решението от 2012 г., като тази периодична имуществена санкция е дължима, считано от днешна дата до пълното изпълнение на решението от 2012 г.

¹ Решение на Съда от 19 юли 2012 г., Комисия/Италия (C-565/10).

² Директива на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 1991 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43), изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ L 311, 2008 г., стр. 1).

³ Съдебното заседание е проведено на 28 февруари 2018 г.

Освен това с оглед на конкретната ситуация и на предишните нарушения, извършени от Италия в областта на събирането и пречистването на градските отпадъчни води⁴, Съдът намира за подходящо да осъди Италия да заплати към бюджета на Съюза **еднократно платима сума от 25 милиона евро**, за да се предотврати бъдещо повторение на аналогични нарушения на правото на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок.

Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от прочитането на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

⁴ Решения на Съда от 25 април 2002 г., Комисия/Италия ([C-396/00](#), вж. [ПС 37/02](#)), от 30 ноември 2006 г., Комисия/Италия ([C-293/05](#)), и от 10 април 2014 г., Комисия/Италия ([C-85/13](#)).